

hovet for isolation i almindelighed antages at være meget begrænset, når isolation har fundet sted i en sådan længerevarende periode. Endelig har politiet ved fastsættelse af en absolut overgrænse af ikke ubetydelig længde mulighed for at tilrettelægge efterforskningen herefter.

Der henvises til betænkningens side 122-124.

5.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at hensynet til bekæmpelsen af kriminalitet gør det nødvendigt at opretholde muligheden for at anbringe arrestanter i isolation. Erfaringerne med den ændring af retsplejelovens regler om isolation, som skete i 2000, sammenholdt med den særlige belastning, som isolation udgør i sammenligning med ikke-isolation, taler imidlertid for, at den gennemsnitlige varighed af isolation bør søges yderligere reduceret gennem en nedsættelse af de gældende overgrænser for isolation.

På den baggrund kan Justitsministeriet tiltræde udvalgets flertals forslag om at nedsætte den gældende ufravigelige overgrænse for isolation fra 4 uger til 14 dage for så vidt angår lovovertrædelser, der efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, men ikke i 4 år.

For så vidt angår lovovertrædelser, der efter loven kan medføre fængsel i 4 år eller derover, men ikke i 6 år, kan Justitsministeriet endvidere tiltræde udvalgets forslag om, at den gældende ufravigelige overgrænse på 8 uger nedsættes til 4 uger.

Justitsministeriet kan desuden tiltræde Strafferetsplejeudvalgets flertals forslag om, at den normale – men ikke ufravigelige – overgrænse på 3 måneder nedsættes til 8 uger for så vidt angår lovovertrædelser, der efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover.

Med hensyn til flertallets forslag om yderligere at skærpe betingelserne for at fravige den foreslåede 8-ugers grænse i form af et krav til den forventelige straf kan Justitsministeriet tiltræde forslaget af de grunde, som flertallet har anført. Bestemmelsen vil herefter gå ud på, at retten undtagelsesvis kan tillade, at isolation udstrækkes ud over 8 uger, hvis afgørende hensyn til forfølgningen gør fortsat isolation påkrævet uanset den tid, arrestanten hidtil har været isoleret, og lovovertrædelser kan ventes at ville medføre straf af fængsel i mindst 2 år.

Som anført af Strafferetsplejeudvalget forudsættes rettens vurdering af den forventelige straf at bygge på almindelig udmålingspraksis, hvorimod der ikke bliver tale om en vurdering af, hvad afgørelsen efter den sigtedes personlige forhold kan tænkes at falde ud til.

Henset hertil – og idet vurderingen af, om kravet om fængsel i mindst 2 år er opfyldt, alene bygger på et mistankegrundlag i form af begrundet mistanke – forudsættes den dommer, der har truffet afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 770 c, stk. 3, 2. pkt., ikke at være udelukket fra senere at virke som dommer i den pågældende sag.

Anvendelse af isolation ud over 8 uger må forudsætte, at det ikke kan bebrejdes politiet eller anklagemyndigheden, at efterforskningen ikke har gjort det muligt at tilvejebringe den fornødne bevissikring inden udløbet af den normale frist. En fravigelse af 8-ugers fristen kan på den baggrund – som hidtil – komme på tale i to situationer.

Det vil for det første – og navnlig – dreje sig om alvorlig, grænseoverskridende kriminalitet, hvor der på grund af sagens internationale forgreninger er behov for efterforskning i udlandet. Bl.a. kan det være tilfældet i sager om organiseret narkotikakriminalitet. Uanset det stigende internationale politimæssige samarbejde og en løbende tilpasning af reglerne om gensidig bistand ved efterforskning af straffesager er det erfaringsmæssigt fortsat meget tidskrævende at få gennemført efterforskning i udlandet, uden at det kan bebrejdes danske myndigheder.

For det andet vil der undtagelsesvis kunne forekomme sager, der ikke kræver efterforskning i udlandet, men hvor helt særlige grunde fører til, at isolation er påkrævet ud over 8 uger. Det må forudsætte, at det på grund af kriminalitetens art og karakter må antages, at de sigtede i særlig grad kan – og at det må antages, at de også vil – modvirke efterforskningen.

Det skal i øvrigt understreges, at proportionalitetsreglen får stigende betydning, jo længere isolationen udstrækkes. I de tilfælde, hvor det er påkrævet, at sigtede forbliver i isolation, må en hurtig berømmelse af domsforhandlingen prioriteres meget højt af både anklagemyndigheden, forsvarerne og retterne, så isolationsperioden på denne måde bliver så kort som mulig.

For så vidt angår spørgsmålet om fastsættelse af en ufravigelig overgrænse for den tidsmæssige udstrækning af isolation i *alle* sager, er Justitsministeriet enig med Strafferetsplejeudvalget i, at det ved vurderingen af behovet for at fastsætte en sådan ufravigelig overgrænse bl.a. må indgå, at belastningen ved at være isoleret må antages at gøre sig gældende med forøget styrke, efterhånden som indgrebet udstrækkes i tid.

Under høringen over betænkningen er det fra Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Dansk Retspolitisk Forening og Institut for Menneskerettigheder anført, at der bør fastsættes en sådan ufravigelig tidsmæssig overgrænse for isolation. Politiet og an-